वोढा कुरवकरजसां किसलयपुटभेदशीकरानुगतः ।
अनिमित्तोत्कण्ठामपि जनयति मनसो मलयवातः ॥ ४४ ॥

॥ मालविकोपविष्टा ॥

राजा । सखे इतस्तावदावां लतान्तरितौ भवावः ।

विदूषकः । इरावदिं विअ अदूरे पेक्खामि ।

राजा । न हि कमलिनीं दृष्ट्वा ग्राहमवेक्षते मतङ्गजः ॥ इति विलोकयन्स्थितः ॥

मालविका । हिअअ णिरवलम्बणादो अदिभूमिलङ्घिणो मणोरहादो विरम । किं मं आआसिअ ।

॥ विदूषको राजानं वीक्षते ॥

राजा । पश्य महत्त्वं स्नेहस्य ।

औत्सुक्यहेतुं विवृणोषि न त्वं
तत्त्वावबोधैकफलो न तर्कः ।
तथापि रम्भोरु करोमि लक्ष्य
मात्मानमेषां परिदेवितानां ॥ ४५ ॥

विदूषकः । संपदं भवदो णिस्संसअं भविस्सदि । एसा अप्पिद मअणसंदेसा विवित्ते णं बउलावलिआ उवगदा ।

राजा । अपि स्मरेदस्मदभ्यर्थनां ।

विदूषकः । किं दाणिं एसा दासीए डुहिदा दाव गरुअं संदेसं विसुमरेदि ।

॥ प्रविश्य चरणालंकारहस्ता बकुलावलिका ॥

बकुलावलिका । अबि सुहं सहीए ।

मालविका । अम्मो बउलावलिआ उवट्ठिदा । सागदं दे । उवविस ।